

Ex kapitola 2.

[1] Muž z Léviova domu šel a vzal si lévijskou dceru. [2] Žena otěhotněla a porodila syna. Když viděla, jak je půvabný, ukryvala ho po tři měsíce. [3] Ale déle už ho ukryvat nemohla. Proto pro něho připravila ze třtiny ošatku, vymazala ji asfaltem a smolou, položila do ní dítě a vložila do rákosí na břehu Nilu. [4] Jeho sestra se postavila opodál, aby zvěděla, co se s ním stane. [5] Tu sestoupila faraónova dcera, aby se omývala v Nilu, a její dívky se procházely podél Nilu. Vtom uviděla v rákosí ošatku a poslala svou otrokyni, aby ji přinesla. [6] Otevřela ji a spatřila dítě, plačícího chlapce. Bylo jí ho líto a řekla: "Je z hebrejských dětí." [7] Jeho sestra se faraónovy dcery otázala: "Mám jít a zavolat kojnou z hebrejský žen, aby ti dítě odkojila?" [8] Faraónova dcera jí řekla: "Jdi!" Děvče tedy šlo a zavolalo matku dítěte. [9] Faraónova dcera jí poručila: "Odnes to dítě, odkoj mi je a já ti zaplatím." Žena vzala dítě a odkojila je. [10] Když dítě odrostlo, přivedla je k faraónově dceři a ona je přijala za syna. Pojmenovala ho Mojžíš (to je Vytahující). Řekla: "Vždyť jsem ho vytáhla z vody." [11] V oněch dnech, když Mojžíš dospěl, vyšel ke svým bratřím a viděl jejich robotu. Spatřil nějakého Egyptřana, jak ubíjí Hebreje, jednoho z jeho bratří. [12] Rozhlédl se na všechny strany, a když viděl, že tam nikdo není, ubil Egyptřana a zahrabal do písku. [13] Když vyšel druhého dne, spatřil dva Hebreje, jak se rvali. Řekl tomu, který nebyl v právu: "Proč chceš ubít svého druha?" [14] Ohradil se: "Kdo tě ustanovil nad námi za velitele a soudce? Máš v úmyslu mě zavraždit, jako jsi zavraždil toho Egyptřana?" Mojžíš se ulekl a řekl si: "Jistě se o věci už ví!" [15] Faraó o tom vskutku uslyšel a chtěl dát Mojžíše zavraždit. Ale Mojžíš před faraónem uprchl a usadil se v midjánské zemi [16] Midjánský kněz měl sedm dcer. Ty přišly, vážily vodu a plnily žlaby, aby napojily stádo svého otce. [17] Tu přišli pastýři a odháněli je. Ale Mojžíš vstal, ochránil je a napojil jejich stádo. [18] Když přišly ke svému otci Reúelovi, zeptal se: "Jak to, že jste dnes přišly tak brzo?" [19] Odpověděly: "Nějaký Egyptřan nás vysvobodil z rukou pastýřů. Také nám ochotně navázil vodu a napojil stádo." [20] Reúel se zeptal svých dcer: "Kde je? Proč jste tam toho muže nechali? Zavolejte ho, ať pojí chléb!" [21] Mojžíš se rozhodl, že u toho muže zůstane, a on mu dal svou dceru Siporu za manželku. [22] Ta porodila syna a Mojžíš mu dal jméno Geršom (to je Hostem-tam). Řekl: "Byl jsem hostem v cizí zemi." [23] Po mnoha letech egyptský král zemřel, ale Izraelci vzdychali a úpěli v otročině dál. Jejich volání o pomoc vystupovalo z té otročiny k Bohu. [24] Bůh vyslyšel jejich sténání, Bůh se rozpomněl na svou smlouvu s Abrahámem, Izákem a Jákobem, [25] Bůh na syny Izraele pohleděl, Bůh se k nim přiznal.